

סמורת הש"ס

כפ"ט א ב מ"י פ"ג מ"ג
טומאת כלים הלכה ד
(ולא כר"ש שז"ר ופי' הטעם
מ"ט):
ק"ג ג ד מ"י פ"ג מ"ג
טומאת כלים הלכה ד
ופי' ה"ל' ופי' הטעם
וכתב ר"ש:
ק"א ה מ"י פ"ג מ"ג
טומאת כלים ד (ופי'
מ"ג כ"ט) (ל"ט מ"ט)
פי' ש"ל פ"ג מ"ג

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

גמרא מפני. (ב) דלמרינן התס' כורת הקס וכורת הקניס וכו'
כפניה אלכגדרית ושידה מינה ומגדל שמזיקים מ' קאה כלל
שהן כוריים צביס יאלו מחרות כלי ו' ואין מקבלין טומאה: השידה
גמרא מפני. אה מחזיק חלה כוריים טהורה: מנחות. עובי
הנכרים נגמד עמה לרוחין ו' אילו

לא.

שידה רתנן בית שמאי אומרים נגמדת
(שנת דף מד:): ושם פ' נקוטרים דשידה היא מרכבת נשים
וקשה ד"ל' למה לי מידה דנמוזיהם למדרס לא צניעין מיטלטל מלא
וריקן דלפי' פשוטי כלי עץ המיוחדים למדרס מיטמא מדרס כדמומה
צרכות צפ' על אלו מויחין (דף נה:). כל המיטמא
דלמרינן נהקן דחוי למדרסות דלא
איתקוש לשק ועוד קשה כיון דמיטמא
מדרס מיטמא טמא מת דמימא צפ'
בה סימן (נה דף מט:). כל המיטמא
מדרס מיטמא טמא מת אלמה מן
במס' כלים (פ"ח מ"ג) דשידה מללל
באלה המת וצפ' כירה (שנת דף מד:)
מימי לה נגמדת (ואין ילוחין) וכן
מוכח אומר נכרן כהן גדול (דף נה:).
דאינה עשייה למרכבת אדם דלמרינן
הנכנס לארץ העמים בשירה מינה
ומגדל כו' וקאמר התם כיון דלא שכימא
לא גזרי ציה נגמד כשע על דלא שכימא
ליכנס בה ונראה לפרש דעשייה להניח
בה כלים ומינה קשה מספיה פרק ר"ע
במסכת שבת (דף פג:). דמימא רבי
מינה אומר נכרן נגמדת משק מה שק
מיטלטל מלא וריקן כו' וזמלוי אפי' כו'
עשייה למדרס שנכנסים בה בני אדם
וי"ל דלמרינן כספיות גדולות שעיקרן
עשויות לתם לחוקן פרקמטיא ולא
דמימא למדרס ועוד נראה דלפי' עיקרו
(א) חמי להעביר בני אדם מעיר לעיר
וכן שיה למרכבת נשים לא חשיב
מדרס כיון דלא עבידא להיות נשען
עליה אלל ללכת ממקום למקום מימי
דכיה אלוקוטמין טהורין צפ' ביה אשה
יזאלה (ב) (שנת דף טו:). פירש אשקו"ש
זלעו שהולכים עליהן צימות השמים
ולא דמי נלגלה של קטן (בסוף פרק
שני דביצה: דף נג:). דטמאה מדרס
ומינה ר"ח פירש אלוקוטמין מקי"ש
גדולות שהולכים עליהן הליגים למדוש
ואין טמאין מדרס כיון דאין עשויות
להנחת מדרס דכיה אלוקט

שיטה מקובצת

8] מכפנים את חילתה שאם
חיללה מחוקה מ' אה
[טומאה: מחוקין משלישין
כל השידה בתוך כלי גדול
מלא מים ואם היא ספולת מן
המים מ' סאה טהורה ואם
לא [טמאה: ג] נגמד שמה
ר' יוסי אומר אלו אלו טהורין
כיון דלא שכימא ופי' הר"ר
שנראה היאר אשפר טהורה
ב"ש עובי רגלים נגמדין
[בכא] (עמק) הוא אפר
נגמדת מכפנים שמים בספסל
בפירושם שמים בספסל
שבת (ולר' יוסי לא נחליק
ב"ש וביה: ג] ריש שזויר
עין שרי' מהרי"ם סי' א':
[ז] קסבר רוב עמי הארץ
מעשרין מן המאור נחוק:
מן קסבר אין קין כו' ואפי'
כיון דש"ל אין קין אלאמא
פ"ל דמירוח הטהור פסור
דרובי' דהי' דהי' ודגון ולא
עפרים א"כ א"כ א"כ א"כ
קח ספירות שפירוש עפ"י
[דפסור] מדאורייתא חייב
סורבין כו' הא ר"ל ו"ל דמי
למי כל כך כסא אלו היסוד
היי' המ"ל ולימא ליה קח
ספירות שזוירו ככצ"ח
שאינו נקוב דהיי' חייב
[אלא] מדרכין ולא מ"ר
מינה משום דלא רמי הי'
אמרין במירוח הטהור
א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ
נגזר לחובו ולעשר מינה
וכה דאמרי' לעיל ו"ל
[דאמרי' אלא שלא היה
דוגה להפיש עליו אלא
כשיזר הטבל שיהא מעורב
ואם היה צובר נגזר לחובו
היה צורך להפיש סבל
המערב כאילו היה כולו
[טבל נגזר] ומצא ספסר
להרבות טהורה ליתן לכהן:
[ו] כלי ואין מטלטלין מלא
וריקן כשק ואין: [ז] ודראן
כאילו היה חלל משלים
לכוריים: [ח] למי' דלאג:
[ט] מדאורייתא דרוב ע"ה
עשירין וז"ל מן הפסור
מדאורייתא הדין האביב
הדין ולימא ליה קח: [י] בכו
כחצונה: [יא] מדאורייתא דקא
כ"ל: [יב] ויצאה ר"ח (דף טו)
שהן וחיבת פירוש נחוק:
[יג] רישא דרובט החובל
והגריסין בוסן שהן משקה
טופת הן הן חיליה פי'
דרוב משקה קישו: [יד] איכות
וסבר יש קנין לעטרי' דאין
מכר נחוק: [טו] ז"ע"ס אי
מירוח ע"י ריש בסוף פ"ק
דפאה:

מ"י

אשידה (ה) רתנן [השידה] ב"ש אומרים נגמדת
8] מכפנים ובית הלל אומרים "מבחוץ ומודים
אלו ואלו שאין עובי הרגלים ועובי הלכוכין
נגמד ו' ר' יוסי אומר מודים שעובי הרגלים
ועובי הלכוכין נגמד ובניהן אין נגמד ר"ש
שזויר אומר "אם היו רגלים גבוהות טמא אין
בניהן נגמד ואם לאו בניהן נגמד רב נחמן
בר יצחק אומר אין (ה) רתנן רבי נאדר אומר
ישמן תחלה לעולם וחכ"א אף יהרבש ר"ש
שזויר אומר אף היין מכלל דת"ק סבר יין לא
אימא רבי שמעון שזויר אומר יין (ה) תניא אמר
ר"ש שזויר פעם אחת נתערב לי מכלל בחולין
ובאתי ושאלתי את רבי טרפון ואמר לי לך *קח
לך מן השוק ועשר עליו קסבר (ו) דאורייתא
ברובא בטל רוב (ה) עמי הארץ מעשרים הן
והוה ליה בתורם מן הפסור על הפסור ולימא
ליה לך קח מן העובד כוכבים קסבר (ו) "אין
קנין לעובד כוכבים בארץ ישראל להפקיע
מיד מעשר והוה ליה מן החיוב על הפסור
איכא דאמרי אמר ליה לך קח מן העובד
כוכבים קסבר "יש קנין לעובד כוכבים
בארץ ישראל להפקיע מיד מעשר והוה ליה
מן הפסור על הפסור ולימא ליה קח מהשוק
קסבר אין רוב עמי הארץ מעשרין שלח ליה
רב יימר בר שלמיא לרב פפא הר דאמר רבי
בר חיננא אמר עולא א"ר חנינא הלכה בר"ש
שזויר ולא עוד אלא כל מקום ששנה רבי
שמעון שזויר הלכה כמותו אף בנתערב ליה
טבל בחולין אמר ליה אין אמר רב אישי אמר
לי מר זוטרא קשי בה ר' חנינא מסורא פשיטא
כו'

דממעט נפרשת ויהי ציזם השמיני סולס וקולב ויחומיה ומורה מדכתי'
(ויקרא ה') מכל כלי עץ ולא כמי כלי כלי עץ ומדאינה מטמא במת אינה
מטמא מדרס דכל המיטמא נגמדת מטמא טמא מת דלמני צפ' בה סימן
(נה מט:). והיינו טעמא משום דאינו עשי' להנחת מדרס אלל לירד בו
ולעלות. מ"ר: **איכ"א** ר"ש שזויר אומר יין פ"י יין דווקא ולא שמן
ודגש והקשה ר"ח דהכא פסקוין כר"ש שזויר וצ"ל דוכתא משמע סתמא
דהש"ס דשמן חשיב משקה צפ' דשנת (דף טו:). גבי מפני מה צו"רין
צטהרה ואין מוסקין צטהרה ונמסכת מכשירין (פ"ו מ"ד) (ר"ע) דחשיב
צצצעה משקין יין ושמן וצפ' חביב (שנת דף קמד:). גבי מוהל השמן
וצפ"ק דפסחים (דף טו:). וסו' גבי הוסף ר"ע מימיהן של כהנים לא

נגמנו מלהדליק שמן שנפסק בטובל יום צבר שנטמא בטמא מת ומוקו לה צבר של ממכת דהויא אכ הטומאה דחרב הכי הוא כחלל ודייק קסבר ר"ע
טומאת משקין לעמא אחרים מדאורייתא כו' מאי איריא בטמא מת אפי' צראשון ושני נמי מחילה הוה דמינן כל הפוסל את התרומה מטמא משקין
להיות מחילה והשחא מאי קושיא לימא דר"ע סבר כר"ש שזויר דלא חשיב שמן משקה אלל אוכל ומינה מר"ע אינה קושיא דשמעין ליה דחשיב שמן
משקה כנסתא מכשירין ומימי ליה בנכס' שנת כריש פרק חביב (דף קמג:). חלב האשה מטמא לרזון ושלא לרזון כו' וקאמר סלי וימים ועגבים
ויכחו כו' אלל מסתמא דהש"ס קשה כמו שפירשתי ותיקן ר"ח דהכא מיירי בקרוס דקתני רישא (ה) השמן והחלב של גריסין בזמן שהם לחים הרי
הן דנקט לעולם וכן צדש דחכמים ויין דר"ש שזויר כולה בקרוס איירי. (ט) מ"ר: **קסבר** אין קנין (י) (בחי"ב). וא"כ והא מיפטור משעת מירוח
העובד כוכבים ואין לומר דקסבר אינו פטור דלא אשכחן תנא דלית ליה חרמי מירוח העובד כוכבים אינו פטור ואין קנין דל"כ דנגזר במאי
מוקים ליה דר"מ אשכחן דלית ליה מירוח העובד כוכבים דלית פוטור (י) (וכסר יש קנין לעובד כוכבים דאינו פטור) לקמן צפ"ק רבי ישמעאל
(דף טו:). אלל קסבר יש קנין כספ"ק דע"ו (דף נה:). וכדי יהודה אית ליה יש קנין צפ' השואל (ב"מ דף קא). וא"כ ליה נמי מירוח העובד כוכבים
[אין] פטור לקמן צפ' ר' ישמעאל וי"ל * דמ"מ דמי לחיבו כ' היכי דלא א"ל קח מעלין שאינו נקוב או מנבואת חוזה לארץ ועוד כל לקוח דרצון
הוא כדרשין תנאים זרען ולא לקוח צפ' השוכר את הפועלים (ב"מ דף פח:). ומינה ר"ר יתחק צהר"ר מאיר מפרש הני מילי שבלקוח עד שלא
התמחה ואפשר שלא היה מצי' ומינה ר"ח מפרש דלדרבה נמוזיה הוא דמיפטור לקוח (י) ולר"ח עיין אי מירוח העובד כוכבים פטור אפילו מדרצן
צנבואה דעובד כוכבים דלמרינן צפ"ק דכורות (דף טו:). הלוקה טבלים ממורחים מן העובד כוכבים כו' דמחניהו מאן אלימא דמחניהו ענד
כוכבים כו' והא דגורין משום בעלי כיסין עגובד כוכבים שלקח מישאל (ט) מ"ר: